

Daniela
Kováčiková,
**ZELENÁ
RENESANCIA**

f . a . c . e

First published in 2024 by
FACE – Fórum alternatívnej kultúry a vzdelávania
Cintorínska 20, Fintice
Slovakia

Edition OUT OF THE BLUE
www.myface.land

Copyright © Daniela Kováčiková, 2024
ISBN 978-80-69006-27-0

All rights reserved.

No part of this publication may be reproduced in any form or
by any means without the prior permission of the publisher.
The moral right of the author has been asserted.

Slovak edition © FACE – Fórum alternatívnej kultúry a vzdelávania, 2024
Cover, design & layout © Mária Čorejová, 2024
Volume editor Ján Gavura

Supported using public funding
by the Slovak Arts Council.

u. fond
na podporu
umenia

f . a . c . e

V sne

vídavam všetky svoje neskončené životy:
Sú ako dvere, ktoré sa nikdy nezatvárajú,
vietor cez ne preletí,
rozstrapatí vlasy náhodným okoloidúcim,
zrýchli oblaky na oblohe,
ktoré sa pretrhnú a ich jednotlivé časti
potom vytvoria
jednorožcov a drakov:
Lietajú po oblohe a bijú sa s démonmi,
zatiaľ čo ja, vo všetkých
svojich neskončených životoch,
dokončujem všetko začaté.

Niekedy (teda napríklad dnes)

Deň zanikal. Postupne.

Staticko-dynamický dojem
mechanického/ tohto/ práve bežiaceho sveta
sa odhalil v podobe náhody.

Vážne premenené do absurdného,
absurdné do úsmevného,
úsmevné do prísne utajovaného,
utajované do podvedomého,
podvedomé premenené do dúfajúceho:
v ďalšie opakovanie.

Opakovanie.

Hlavné línie.

Krátke dni v hlavných líniách nepovedia
nič presné a súvislé,
naznačujú len tiché, letmé, vzdušné
súkromia.

Zaznamenávajú do pamäti

všetko dotykové,

všetko dynamické, emocionálne, fyzické, biochemické.

Rozhovory o podstate sú práve aktuálne:

Ostali len slovesá,

žiadne prídavné mená.

Po celú dobu hľadáš spomienku,

ktorá by sa podobala na túto situáciu.

No toto miesto je chladné, vzdušné a priehľadné,

má pulz, ktorý je paralelný s tvojím pulzom.

Zdá sa, že vidíš všetko potrebné.

Tvoja tvrdohlavá nádej, hlas všetkých naliehavostí –

verí v niečo základné, až banálne,

verí v pohyblivý zákon transcencie.
Veríš v zákon.
Očakávaj krásu.
Áno, približuješ sa k pravde.
Bude to krehké, subtílné, a predsa pevné.

Z ozveny

Strach spustošil najdôležitejší inštinkt.

Mieriš na dno.

Dávaj si pozor na darované črepy zrkadla.

Múzeum

Noc ustúpila ako odliv,
vzduch je číry.
Sme úplní a absolútni cudzinci,
vynárajúci sa z hmly času,
ktorí bez prestania, bez prestania,
zakúšajú:
ten istý druh ticha,
ten istý druh hudby,
hlboko vrytých motívov krásy,
ktorá je taká neformálna.
Kráčaš do otvorenej miestnosti múzea,
kde niekto vysadil stromy a kvety.